

<https://helda.helsinki.fi>

Ei-toivottuja vapaamatkustajia kimalaisten matkassa

Kaila, Lotta

2020

Kaila , L 2020 , ' Ei-toivottuja vapaamatkustajia kimalaisten matkassa ' , Puutarha & kauppa ,
Nro 15/2020 , Sivut 26 .

<http://hdl.handle.net/10138/328912>

publishedVersion

Downloaded from Helda, University of Helsinki institutional repository.

This is an electronic reprint of the original article.

This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version.



LOTTA KAILA

Kirjoittaja tekee väitöskirjaa Helsingin yliopistolla kasvin-suojeluaineiden vaikutuksista pölyttäjiin. Hän on virkavapaalla Turvallisuus- ja kemikaalivirastosta.

lotta.kaila@helsinki.fi

Kimalaiset mullistivat tomaatin viljelyn. Kotimaista tomaattia ei päätyisi lautasillemme ympärivuotisesti ilman keskieurooppalaista kimalaiskasvatusbisnestä. Tuontitavarana kimalainen kuitenkin kuljettaa muutakin kuin siitepölyä tomaatinkukasta toiseen.

Kimalaiskasvatuksessa ei ole kyse mistään pienestä puuhastelusta. Ruokaviraston tilastojen mukaan kimalaisia tuodaan Suomeen vuosittain noin kymmenentuhatta pesää. On melkein nurinkurista, että ruoantuotantomme kannalta niinkin merkittävä hyönteinen kuin kimalainen, voi itse asiassa olla uhka tulevaisuuden ruokalautasellemme. Puhumattakaan hyönteisen mukana tuomista uhista luonnon monimuotoisuudelle.

KAUPALLISEN KIMALAISEN MUKANA voi kulkeutua kaukomailta meille vieraita hyönteisten tauteja ja loisia, jotka voivat heikentää luonnonvaraisia hyönteiskantojamme. Kimalaisten mukana saattaa levitä myös kasvitauteja, kuten esimerkiksi tiettyä tomaatin viruksia.

Ei-toivottuja vapaamatkustajia kimalaisten matkassa

Taudit ja loiset voivat päätyä luontoon kasvihuoneesta karanneiden tai avomaalla mansikan, omenan ja vadelman pölytykseen käytettyjen kimalaisten levittämänä.

Kasvatettu kimalaislaji, kontukimalainen, itsessään ei sekään ole täysin riskitön. Laji tavattiin Suomessa ensimmäisen kerran vasta 1990-luvulla, eikä sen vaikutuksia kotopölytykseen lajistoomme vielä tunneta.

Eräiden arvioiden mukaan tämä vieraslaji on levinnyt Suomeen juurikin kasvihuonekarkulaisena.

TUONTIKIMALAISEN RISKIT OVAT ILMEISET, mutta riskejä voidaan hallita. Kaukomailta kulkeutuvista taudeista ja loisista ei tarvitsisi huolehtia lainkaan, jos kimalaisbisnes tapahtuisi Suomessa kotimaisella siitepölyllä kasvatetuilla kotimaisilla kimalaisilla.

Ruokavirasto sekä maa- ja metsätalousministeriö olisivat oivia tahoja edistämään tämän kasvinterveyden ja vieraslajien kannalta merkittävän projektin käynnistymistä. Ennen kuin kotimaisen kimalaiskasvatustamon pohja on valettu, voidaan jo ryhtyä toimiin. Järjestöt, kuten esimerkiksi Kaupapuutarhaliitto, voisivat yhdessä kimalais-

ten maahantuojien kanssa jo tänä keväänä ohjeistaa viljelijöitä, miten tuontikimalaisen riskejä voidaan vähentää.

Kontukimalaisen leviämistä uusille alueille Suomessa voidaan esimerkiksi hidastaa poistamalla pesät ennen kuin uudet kunin-gattaret lähtevät pesästä tai suosimalla avomaan pölytyksessä tuontikimalaisen sijaan kotimaassa kasvatettua tarhamehiläistä. Me tutkijat autamme mielellämme uusien toimintatapojen kehittämisessä.

TARJOAMME VUOSITTAIN UUSILLE taudeille, loisille ja lajeille runsaat 10 000 mahdollisuutta levitä Suomeen. Ruoantuotanto ja luonnon monimuotoisuus kohtaavat nykypäivänä riittävästi haasteita ilman sitäkin, että tietoisesti lisäämme haastekerrointa.

Pistetään siis pystyyn kotimainen kimalaiskasvatus ja tehdään suomalaisesta ruoasta entistä kestävämpää!

P.S. Muistinko kertoa, että näillä tuontimäärillä varovaisestikin arvioituna kotimainen kimalaiskasvatus olisi miljoonaluokan bisnestä?

”Tuontikimalaisen riskit ovat ilmeiset, mutta riskejä voidaan hallita.”